

RUBAİ MISRALARINDA HİKMET DAMLALARI (61)

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN

KİMİ...

Kimi ruhunu seçer kötü nef'sten ziyâde
Kimi nefsine esir gör şeytana piyade
Küçümser etmez haya o nefse esir güya
Dalmış derin uykuya rûyada Paşazade

GÖSTERİŞ İÇİN

Üç gün gösteriş için baş eğik nâmerde râm
Makam ücreti olmuş işle de işler haram
Dün geçti yarını yok an yaşıyor pespaye
Bir tek dünyası gaye ahret hayatı dram

FERYÂD

Dosta feryâd etmeden bil yakın kendi yâdın
Kabz-ı ervah kaydında bir adım sonra adın
Ne geçmişî yaşadın say ne geldi gelecek
Doğmadın çiçek böcek sahi neydi murâdın

AĞYAR-I YAR (DÜYEK USULÜ)

Güyâ seversin nedir bu hâlin
Dilinde yar var gönüldे ağyar
Neharı gelsin melal leyalin
Erir şu karlar gelir baharlar

TEGÂFÜL EYLEME

Hasrettedür gönlüm inan gel naz tegâfûl eyleme
Gör kim şu sevdadan yanan gel naz tegâfûl eyleme
Kalbim midür tek aldan an cevr içre cevr lezzet sanan
Gör kim şu sevdadan yanan gel naz tegâfûl eyleme

DİYET

Ne makam'çün ne de kâm'çün veremem zerre diyet
İstiğnâdadur hürriyet Hak tarık'çün ciddiyet
Senün olsun miri maldan bil haram hem iltimas
Kaç ateşten etme temas ah hîrkadur haysiyet

UTANMAZ

Heyhat heyhat kendin bilir numune-i imtisal
Nefse uymuş sarhoş olmuş virâne-i bî mîsâl
Utanmaz hiç hayâ kalkmış yüzde desen perde yok
Hem karnı tok nasihate insanlık ona masal

UNUTTU SANDIM (DÜYEK)

Unuttu sandım meğer unutmaz
Bu aşk'sa yandım gönül uyutmaz
Sever inandım içinde tutmaz
Bu aşk'sa yandım gönül uyutmaz

HAYAT

Bilemedim nedir hayat ırak sandım da firâk
Anladım ah haykırarak fânî seyyâle imiş.

İMTİHAN

İmtihandır sînanmak'çün arz'a salındı da ruh
Müptelâ-yı lezzet oldu cümleden sermest gûruh
Evhah eyvah ne aldandı şeytana kandı âdem
Vicdan bastı sırra kadem nefş'le ilan oldu sulh

DELİ GÖNÜL (EVFER USULÜ)

Anlamıyor mu sor aşka düşen gönül
Aşk ateşinde kor gör yine şen gönül

Ah delisin de sen ah deli sen gönül
Dur delisin de sen dur deli sen gönül

VAH GÖNÜL (EVFER USULÜ)

Tattı inandı gör vah geçemez gönül
Dert mi safâ mı aşk vah seçemez gönül
Yâre açar sitem vah kaçamaz gönül
Aşk mı bu kördüğüm vah açamaz gönül
Vah geçemez gönül vah seçemez gönül
Vah açamaz gönül vah kaçamaz gönül

AŞK DİYE...

Aşk diye açtı ağuş pûr nağme cûş u hurûş
Ol zehri eyledi nûş mecnûna döndü adem
Elem çekti demâdem ley'l'e gark oldu nehâr
Daim azap ah ü zâr gör yine bî tevahhus

MÜPTELAYIM

Müptelâyım düştüm gama anlamadım hâlimi
Irdeledim hayâlimi içre buldum zâlimi
Lâl eyledi ah kâlimi kimseler bilmez benden
Ayıramam misl ü can ten nehar vü leyâlimi

KABİRDE MAHKEMEN VAR

Belki aldandı kadı elbet bilmez murâdı
Sen hey nefsin berbâdi kabirde mahkemen var
Nufûzun oldu güyâ gayret et alem duya
Dal dal derin uykuya kabirde mahkemen var
Gaspettin ya kotarıp sandın unutur garip
Zebani söyle varıp kabirde mahkemen var
Sendin ya sana şâhid göz kulak verdi vâhid
Say ki göründün zâhid kabirde mahkemen var
Var eyledi seni Hakk bütün zorun bilsin halk
Kalk ey gafil uyan kalk kabirde mahkemen var

HARAM

Bin âdemin hakkını ye kasıl öyle pek yaman
Aklın gibi az zanneyle siler san onu zaman
Be hey cahil durma aman yaşa bu hayat sana
Harama gir kana kana ahirde halin duman

ASL-I HAYAT

Can çıkmadan câna çıkış rûhu eyle temâşâ
Mücerret olup zamandan asl-ı hayatı yaşa
ŞU FANİDEKİ DURUMUM...
Ne sövene dilsiz oldum ne dövene elsiz'im
Dünya için tûl-i emel ahrete emelsiz'im
Ya Dervîş ya nef'se köpek bilmem nedir murâdım
Hâlâ şu fânide yâdım içinde temelsiz'im

ÂDEMİN DURUMU

İz'an eyleyemez adem şol fânide kâm sanır
Verir makam'çün ahreti Emr-i Hakk ahkam sanır

GÖNÜL

Yâd-ı fâni ile sanma âbâd olursun gönüл
Gel bâkiyi bul aldanma berbâd olursun gönüл
Deli derler sana amma bil basîret sendedir
Geçmede dem elindedir ah şâd olursun gönüл

GIDA

Ehl-i dîli karîb eyler o senin gam dediğin

Elemlerin lezzet olur zikr'olur söylediğin

Gıda ruhun gıdasıdır kut-u diyâr-ı bekâ

Zayı olur bâd-ı hevâ fânîde beslediğin

CUMA

Huşû ile parlar dâim her birinin simâsı

Mübârek hem ne güzel gün mü'minlerin cumâsı

ÇARESİZLİK...

Gözler görür akıl görmez ah nideyim şimdi ben

Geçer ömür zaman durmaz çiledeyim şimdi ben

Bel bükülmüş diş dökülmüş dizler tutmaz yine de

Can sînede kimse almaz ki gideyim şimdi ben

ALDANMA GÖNLÜM (USUL RAKS AKSAĞI)

Sevda fisıldar ol yâr-i dildar

Aldanma gönlüm aldanma zinhar

Bir gonca bin hâr cevr içre gülzar

Aldanma gönlüm aldanma zinhar

Ah ol füsunkar eyler giriftar

Aldanma gönlüm aldanma zinhar

Ah âh ü zar var ah âh ü zar var

Aldanma gönlüm aldanma zinhar

GÜNEŞİ OL GÜNDÜZÜN

Niçin diye soramam bugün sonbahar yüzün

Güz yaprağı andırır güzel yüzünde hüzün

Sen güze de bir gülsün gül kal bahar aşkına

Geçer dönme şaşkına güneş ol gündüzün

SÖZ

Hakka vasl edecek söz ise söyle

Yoksa neyleyeyim gayrısı fâni

Yaşlı oldu beden hızlıca böyle

Kalp vü rûha ölüm yok dedi sânî

MÂHÎTÂBIM (RAKS AKSAĞI)

Gönlümde sensin aklımda sensin

Bilmem hitâbım ey mahitâbım

Gör içtinâbım gör ızdırâbım

Girdâb-ı sevdâ ah ben harâbım

Dur sorma cânâ bilmem cevabım

Bilsem de suskun bak pür hicâbım

Gör içtinabım gör ızdırâbım

Girdâb-ı sevdâ ah ben harâbım

DOĞRULUK

Tövbe artık istemem kendim doğrulmadan hak

Dedim kendi kendime ah sen bir haline bak

Kanına dahi girmiş o pis hâlet iltimas

Temizlenden olmaz evvel sen ol pir-ü pâk

Riya içün arz-ı endam gonca kurur bilir çendan

Geçer candan geçmez ondan ne ezadır ah bilinmez

Cefadır hem bedene yük illa görünecek büyük

Görmez insan misli höyük ne beladir ah bilinmez

MUKALLİT

Mecazdan mest ü berduşun nârâ-i bîhûşuna sus

Aşk-ı Hûdânın zikriyle coşarak hû diyene küs

Tam ecnebiden tevarüs ah mukallit utan nâdân

Utan çabuk dön hatâdan eyleme şerre teşebbüs

CAMA KANMA

Solacak güle aldanma derd-i aşkı yektâ sanma
Ah o bin firaktır yanma gam içre gam çekme gönül
Fâni olanları anma güneşe dön cama kanma
Ah o bin firaktır yanma gam içre gam çekme gönül